

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí v Bratislave 4. mája 2011 v trestnej veci obvineného **N. V. pre prečin ublíženia na zdraví** podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp. zn. 2T 20/09, o dovolaní, ktoré podal obvinený N. V., zastúpený obhajcom JUDr. M. Z., advokátom v Dunajskej Strede, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 19. októbra 2010, sp. zn. 3To 102/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného N. V. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 19. apríla 2010, sp. zn. 2T 20/2009, bol obvinený N. V. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 28. marca 2007 v čase okolo 13.30 hod. v obci P. pred miestnym cintorínom, skrížil osobným motorovým vozidlom zn. VW Jetta cestu poškodenému M. V. vedúcemu motocykel zn. Jin Lun, ktorého následne fyzicky napadol tak, že ho viackrát udrel päťou do tváre, pričom sa mu vyhrážal slovami „Teraz zdochneš!“, „Zabijem ťa!“, čím u poškodeného M. V. vzbudil obavu o život a spôsobil mu nasledovné zranenia: pomliaždenie tváre a hlavy, tržnú ranku na chrbte nosa a sekundárne podráždenie oka vľavo, ktoré si vyžiadali liečbu spojenú s práceneschopnosťou v trvaní od 28. marca 2007 do 19. apríla 2007 podľa znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo odvetvie chirurgia.

Okresný súd obvinenému za to podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. a § 51 ods. 4 Tr. zák. súd uložil obvinenému povinnosť v skúšobnej dobe vhodným spôsobom verejne sa ospravedlniť poškodenému.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody poškodenému M. V., nar. X., bytom P. vo výške 124,55 € titulom bolestného a titulom ušlého zárobku vo výške 191,89 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných.

Na základe odvolania, ktoré podal obvinený N. V. prostredníctvom svojho obhajcu proti tomuto rozsudku, Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 19. októbra 2010, sp. zn. 3To 102/2010, rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného N. V. zamietol.

Obvinený N. V., prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. M. Z. podal proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 19. októbra 2010, sp. zn. 3To 102/2010, dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por., pretože rozhodnutie prvostupňového súdu bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Vo svojich dôvodoch obvinený uviedol, že prvostupňový súd pri zisťovaní skutkového stavu nepostupoval v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a pri hodnotení dôkazov nepostupoval dôsledne v zmysle zásady uvedenej v § 2 ods. 12 Tr. por. Namietal tiež, že odvolací súd porušil zákon v jeho neprospech, keď zamietol podľa § 319 Tr. por. jeho dovolanie ako nedôvodné. Predovšetkým poukázal na skutočnosť, že vo veci boli vypočítaní

svedkovia A. N., D. K. a A. T., ktorí potvrdili, že v kritickom čase sa obvinený nachádzal na rybníku v O., kde prišiel o 13.33 hod., pričom sa mali stretnúť o 13.30 hod. Túto skutočnosť si svedkovia zapamätali tak dobre preto, lebo obvinený zvykol obyčajne meškať, avšak kritického dňa prišiel načas. Obvinený namietal, že prvostupňový ako aj odvolací súd sa nevysporiadali zákonným spôsobom s týmto dôkazom, čoho dôsledkom tieto dôkazy neboli vykonané zákonným spôsobom a súd nehodnotil predmetné dôkazy zákonným spôsobom podľa § 2 ods. 12 Tr. por., a tým nepostupoval riadne pri zisťovaní skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., následkom čoho došlo k vyneseniu rozsudku, resp. uznesenia, ktoré boli založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu.

Obvinený preto navrhol, aby dovolací súd na verejnom zasadnutí v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 19. októbra 2010, sp. zn. 3To 102/2010, bol porušený zákon v neprospech obvineného a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil aj prvostupňové rozhodnutie Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 19. apríla 2010, sp. zn. 2T 20/2009 a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Trnave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede uviedol vo svojom vyjadrení k dovolaniu, že Okresný súd v Dunajskej Strede pred vynesením rozsudku v predmetnej veci vykonal dokazovanie v nevyhnutnom rozsahu, pričom na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, keď obvineného uznal za vinného zo žalovaných skutkov a za tieto mu uložil primeraný a zákonný trest. Ďalej súhlasil s právnou kvalifikáciou predmetných skutkov, ktorú považoval za zákonnú a správnu. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie obvineného zamietol.

Právny zástupca poškodeného vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že výpovede svedkov A. N., A. T. a D. K. považuje za nehodnoverné, účelové, s úmyslom pomáhať obvinenému vyhnúť sa odsúdeniu a potrestaniu, keďže títo svedkovia sú priateľmi obvineného, z čoho prameňa pochybnosti ohľadom ich vierohodnosti. Poukázal, že priebeh udalostí z kritického dňa opísal poškodený, jeho výpoveď potvrdil svedok O., ktorý je vzdialeným príbuzným poškodeného i obvineného, ale aj ďalší svedkovia potvrdili výpoveď poškodeného. Tiež poukázal na vyjadrenie znalca z odboru zdravotníctva a traumatológie, ktorý vypracoval znalecký posudok ohľadom zranenia poškodeného. Tento

potvrdil, že zranenia poškodeného boli spôsobené tak, ako ich poškodený opísal. Uviedol, že Okresný súd v Dunajskej Strede vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, všetky dôkazy boli vyhodnotené v súlade so zákonom, konanie obvineného bolo posúdené a kvalifikované v súlade so zákonom. V závere žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného ako bezdôvodné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolanie umožňuje oprávneným osobám namietať zásadné porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por.

V zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zřejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa výtýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Vo vzťahu k dôvodu dovolania uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., Najvyšší súd konštatuje, že nezistil skutočnosť, že by boli dôkazy súdom vykonané spôsobom, ktorý je v rozpore so zákonom. Krajský súd v Trnave v odôvodnení svojho rozhodnutia, sp. zn. 3To 102/2010, na strane 3 uviedol, že výpovede svedkov N., K. a T. považoval za účelové a nevierohodné. Najvyšší súd sa so závermi krajského súdu stotožňuje a na jeho závery len odkazuje. Skutočnosť, že obvinený nesúhlasí s hodnotením dokazovania vykonanom na hlavnom pojednávaní, nemôže zakladať dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

K ďalšiemu dovolaciemu dôvodu obvineného Najvyšší súd uvádza, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho

skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Tento dôvod dovolania je daný iba v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku, alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Nie je možné s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t. j. či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 4. mája 2011

JUDr. Milan L i p o v s k ý, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová